

Diervoedercontrole in Nederland, 1999

Betreft rapportage richtlijn 95/53/EG

Expertisecentrum LNV/Ede, april 2000

© 2000 Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van het EC-LNV, Postbus 482, 6710 BL EDE.

Het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij stelt zich niet aansprakelijk voor eventuele schadelijke gevolgen die kunnen ontstaan bij het gebruik van gegevens uit deze publicatie.

Oplage 75 exemplaren
Samenstelling Tonnie Greutink en Cor Wever
Druk Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Facilitaire Dienst

Voorwoord

Voor u ligt de eerste rapportage over de officiële controle op het gebied van de diervoeding in Nederland. Dit rapport beschrijft de aard en de resultaten van de controles over het kalenderjaar 1999. Op verzoek van de Directie Landbouw van het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (LNV) heeft het Expertisecentrum LNV (EC-LNV) dit rapport samengesteld.

Aangezien de kwaliteit van voedermiddelen en diervoeders voor een groot deel de veiligheid van dierlijke producten bepaalt, voeren zowel het ministerie van LNV als het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) inspecties en controles uit. Dit is de reden dat de opdrachtgever ervoor gekozen heeft om in overleg met de betrokken controle- en inspectiediensten een geïntegreerde rapportage op te stellen. De volgende diensten zijn hierbij betrokken: Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (RVV), Keuringsdienst Diervoedersector (KDD) van het Productschap Diervoeder, Inspectie Waren en Veterinaire zaken (Inspectie W&V) en de Algemene Inspectiedienst (AID).

De controlediensten hebben een behoorlijke inspanning geleverd om de beschikbare onderzoeks- en analyseresultaten tijdig aan te leveren als geschikte informatie ten behoeve van deze rapportage.

Ir. H.A. Gonggrijp
Expertisecentrum LNV
Hoofd Onderdeel Landbouw

Inhoudsopgave

Voorwoord	4
Inhoudsopgave	6
Samenvatting	8
1 Inleiding	9
1.1 Achtergrond	9
1.2 Overzicht wet- en regelgeving	9
1.3 Leeswijzer	10
2 Organisatie toezicht en controle	11
3 Uitvoering toezicht en controle	13
3.1 Controle op aanvoer uit derde landen	13
3.2 Controle op handel en productie in Nederland	13
3.3 Handhaving en sanctionering	14
4 Resultaten toezicht en controle	15
4.1 Algemeen	15
4.2 Erkenning en registratie (95/69/EG)	17
4.3 Ongewenste stoffen en producten (1999/29/EG)	18
4.3.1 Schadelijke elementen	18
4.3.2 Aflatoxine en andere mycotoxinen	18
4.3.3 Residuen van bestrijdingsmiddelen	19
4.3.4 PCB's en dioxine	19
4.4 Verkeer van voedermiddelen (96/25/EG)	20
4.5 Handel in mengvoeders (79/373/EEG)	21
4.6 Toevoegingsmiddelen in diervoeder (70/524/EEG)	21
4.7 Bepaalde gebruikte producten (82/471/EEG)	22
4.8 Dierlijke eiwitten in voeders voor herkauwers	22
Bijlage 1 Erkenning en registratie	23
Bijlage 2 Positie en bevoegdheden Productschap Diervoeder	24
Bijlage 3 Verklarende lijst van afkortingen	25

Samenvatting

Dit rapport bevat de resultaten van de controles op het gebied van de diervoeding in Nederland over het jaar 1999, conform de verplichting in Richtlijn 95/53/EG tot vaststelling van de beginselen inzake de organisatie van de officiële controles op het gebied van diervoeding. Het rapport is op verzoek van Directie Landbouw van het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (LNV) door het Expertisecentrum LNV opgesteld.

De controles op het gebied van de diervoeding worden in Nederland door de volgende diensten uitgevoerd:

- Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (RVV);
- Keuringsdienst Diervoedersector (KDD);
- Inspectie Waren en Veterinaire zaken (Inspectie W&V);
- Algemene Inspectiedienst (AID).

De minister van LNV heeft de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (RVV) belast met het toezicht op naleving van Richtlijn 95/53/EG in Nederland.

De RVV voert controle uit op aanvoer van voedermiddelen uit derde landen. De controle op productie, bereiding, handel en vervoeding van voedermiddelen en diervoeders in Nederland wordt uitgevoerd door de RVV, de Keuringsdienst Diervoedersector (de controledienst van Productschap Diervoeder) en de Inspectie Waren en Veterinaire zaken (de controledienst van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport). Deze controlediensten melden overtredingen aan de Algemene Inspectiedienst, de controle- en opsporingsdienst van LNV. Zij neemt de meldingen in onderzoek en maakt tegen betrokkene proces-verbaal op.

In 1999 is toezicht en controle uitgevoerd op de naleving van de richtlijnen die zorgen voor de veiligheid van toevoegingsmiddelen, voedermiddelen en diervoeders en voor een eerlijke handel in voedermiddelen en diervoeders. Het betreft de richtlijnen 70/524/EEG, 79/373/EEG, 82/471/EEG, 93/74/EEG, 96/25/EG en 1999/29/EG.

Daarnaast hebben de controlediensten veel controles uitgevoerd naar aanleiding van dioxine in voedermiddelen en diervoeders en dierlijke eiwitten in voeders voor herkauwers.

1 Inleiding

1.1 Achtergrond

Richtlijn 95/53/EG van de Raad van de Europese Unie (EU) legt de basis voor de organisatie van officiële controles op het gebied van de diervoeding in de EU. Elke lidstaat is volgens artikel 22 van deze richtlijn verplicht om een controleprogramma op te stellen en daarover jaarlijks te rapporteren aan de Europese Commissie (EC).

Dit rapport, "Diervoedercontrole in Nederland, 1999", bevat informatie over de aard, het aantal en de resultaten van de verrichte controles en de genomen maatregelen bij eventuele overtredingen op het gebied van diervoeding in Nederland in het kalenderjaar 1999. Het rapport is aan de hand van het werkdocument VI/5639/97-EN opgesteld, waarin richtsnoeren zijn opgenomen ten behoeve van de rapportage over de uitvoering van richtlijn 95/53/EG.

Een belangrijke aanleiding voor de EC om een EU-brede controle te organiseren, is het wegvallen van de binnengrenzen. De controle aan de buitengrenzen van het grondgebied van de Gemeenschap is daarmee een onderdeel van belang in de organisatie. Het wegvallen van de binnengrenzen heeft met betrekking tot de vrijwaring van het handelsverkeer tot gevolg dat de controles binnen de Gemeenschap bij het punt van de oorsprong moeten worden uitgevoerd. De lidstaat van verzending dient de controles zodanig uit te voeren dat de lidstaat van ontvangst erop kan vertrouwen dat dit naar behoren is gebeurd.

1.2 Overzicht wet- en regelgeving

De wettelijke basis voor de controle in Nederland bij de aanvoer van voedermiddelen, diervoeders en toevoegingsmiddelen uit derde landen is vastgelegd in de ministeriële regeling "Regeling in- en uitvoercontroles diervoeders". De controle op de handel en productie alsmede het vervoederen is geregeld in "Verordening PDV controle diervoedersector 1998".

Basiscontrole

Richtlijn 95/53/EG noemt de richtlijnen waarop de officiële controles uitgevoerd moeten worden. Deze zijn in Nederland geïmplementeerd in de "Verordening PDV diervoeders 1998". Het betreft de volgende EG-richtlijnen:

- Richtlijn 70/524/EEG betreffende toevoegingsmiddelen in de diervoeding;
- Richtlijn 79/373/EEG betreffende de handel in mengvoeders;
- Richtlijn 82/471/EEG betreffende bepaalde in diervoeding gebruikte producten;
- Richtlijn 93/74/EEG betreffende diervoeders met bijzonder voedingsdoel;
- Richtlijn 95/69/EG houdende vaststelling van voorwaarden en bepalingen voor de erkenning en registratie van bedrijven en tussenpersonen in de sector diervoeding;
- Richtlijn 96/25/EG betreffende het verkeer van voedermiddelen (vh. 77/101/EEG);
- Richtlijn 1999/29/EG inzake ongewenste stoffen en producten in diervoeding (vh. 74/63/EEG).

Dierlijke eiwitten

De "Beschikking 94/381/EG, betreffende bepaalde beschermende maatregelen ten aanzien van bovine spongiforme encefalopathie (BSE) en het vervoederen van van zoogdieren afkomstig eiwit" is door het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (LNV) geïmplementeerd in de "Regeling verbod diermelen in diervoeders". In het kader van voorzorg en ter voorkoming van kruiscontaminatie heeft het PDV tevens de "Verordening PDV voorzorgsmaatregelen verbod dierlijke eiwitten in voeders voor herkauwers 1999" afgekondigd.

Dioxine

Naar aanleiding van de dioxineverontreiniging van partijen diervoedergrondstoffen in België heeft Nederland in 1999 volgens het voorzorgprincipe een tijdelijk verbod op in het verkeer brengen en verwerken van Belgische voedermiddelen ingesteld. Dit verbod was doorgevoerd voordat de EU hierover regelgeving uitgevaardigde. In juli en augustus 1999 is de nationale regelgeving in

overeenstemming gebracht met de beschikkingen 1999/449/EG en 1999/551/EG. Dit heeft geresulteerd in “Besluit PDV verbod ontvangst, verkeer en verwerking Belgische producten 1999”. Daarnaast heeft het Ministerie van LNV de “Regeling gehalte dioxine in vetten en diervoeders” vastgesteld. Hierin is voorlopig een norm van 6 picogram per gram voedermiddel opgenomen, welke afgeleid is van de norm die voor melkvet geldt.

Uit een risicoanalyse, uitgevoerd door TNO-Voeding, van alle vetsoorten die worden gebruikt in diervoeder, bleek dat de kwaliteit en risico's op contaminatie van bepaalde vetstromen onvoldoende beheersbaar is. Middels het “Besluit PDV voedervetten 1999” zijn deze vetstromen verboden als grondstof voor diervoeder.

In juni en juli 1999 is uit voorzorg middels het “Besluit PDV verbod verwerken kaoliniet 1999” een verbod ingesteld op de verwerking van kaoliniet in diervoeders.

In 1998 heeft het ministerie van LNV de “Regeling invoercontrole citruspulp 1998” vastgesteld. Dit naar aanleiding van te hoge gehalten dioxine in citruspulppellets uit Brazilië. De regeling is dan ook alleen van toepassing op pellets die van oorsprong uit Brazilië komen.

Aanvullende nationale regelgeving

Aanvullende nationale regelingen en/of verordeningen zijn opgesteld die niet zijn gebaseerd op EG-regelgeving. Het gaat hierbij om:

- Landbouwkwaliteitsbesluit vervoederverbod afgebroeide bloembollen;
- Regeling verbod voedsel- en slachtafvallen (varkens);
- Regeling verbod voedsel- en slachtafvallen (pluimvee);
- Verordening VVR hygiënische productie en handel huisdiervoeders 1997;
- Besluit PDV voedervetten 1999.

1.3 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 wordt de organisatie van toezicht en controle op het gebied van diervoeding in Nederland uiteengezet.

Hoofdstuk 3 beschrijft de uitvoering van toezicht en controle op hetgeen is vastgesteld in Richtlijn 95/53/EG.

Hoofdstuk 4 geeft de resultaten van de controles. De aard en de resultaten van de controles worden per richtlijn uitgewerkt.

Bijlage 1 bevat een overzicht van producten waarvoor de bereider of de tussenpersoon een erkenning en/of een registratie nodig heeft.

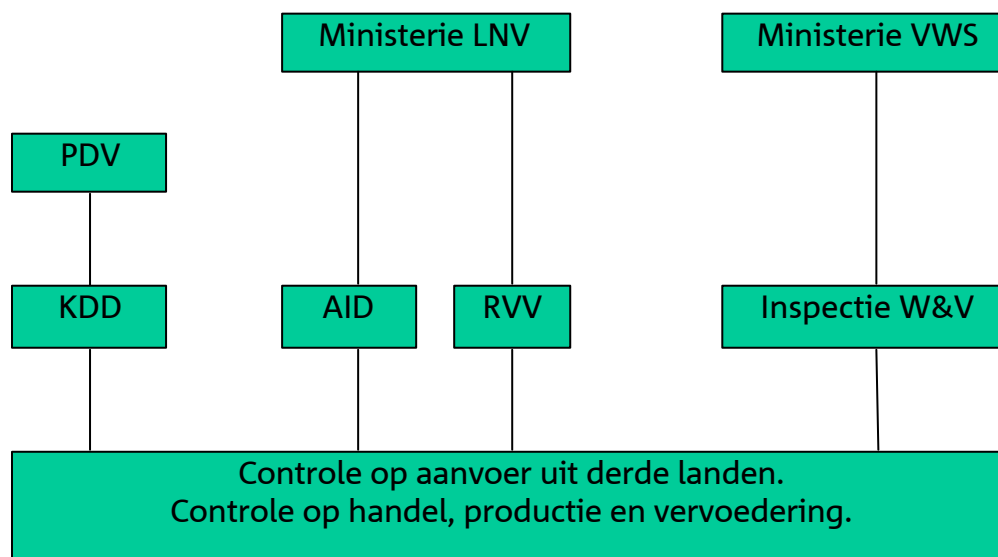
In bijlage 2 worden de positie en de bevoegdheden van het Productschap Diervoeder nader toegelicht.

Ten slotte is in bijlage 3 een verklarende lijst van afkortingen opgenomen.

2 Organisatie toezicht en controle

Dit hoofdstuk beschrijft de organisatie van de officiële controle op het gebied van diervoeding in Nederland. Schema 2.1 geeft weer welke organisaties betrokken zijn bij toezicht en controle op het gebied van diervoeding, zoals vastgelegd is in Richtlijn 95/53/EG.

Schema 2.1 Organisatiestructuur van de organisaties die betrokken zijn bij toezicht en controle op het gebied van diervoeding

Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees

De Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (LNV) heeft de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (RVV) belast met het toezicht op de naleving van Richtlijn 95/53/EG. De wettelijke basis daarvoor ligt in artikel 48a van de Landbouwwet.

De RVV is aangewezen om de controles bij de aanvoer uit derde landen uit te voeren en om bij gevonden overtredingen passende maatregelen te treffen. Om de doelmatigheid van de controles te bevorderen, voert de douane een aantal taken uit namens de RVV. Middels het besluit “Benoeming tot onbezoldigd RVV-ambtenaar voor invoercontroles diervoeders” zijn ambtenaren van de Rijksbelastingdienst, bevoegd inzake douane, aangewezen als RVV-ambtenaar. De ambtenaren voeren deze taken uit in opdracht van en onder toezicht en verantwoordelijkheid van de RVV.

De RVV is ook belast met enkele specifieke binnenlandse controles. Met betrekking tot het verbod op diermelen in voeders voor herkauwers is de RVV aangewezen als toezichthouder. De RVV rapporteert haar bevindingen aan het Ministerie van LNV. De RVV voert haar taak als toezichthouder uit door middel van administratieve controles en steekproefsgewijze waarnemingen op de bedrijven.

Algemene Inspectiedienst

De Algemene Inspectiedienst (AID) is de controle- en opsporingsdienst van het Ministerie van LNV. De primaire taak van de AID bestaat uit handhaving van de wet- en regelgeving van het Ministerie van LNV, advisering van de regelgever over handhavingsaspecten, draagvlak en nalevingsniveau en ten slotte afstemming en ondersteuning van handhavinginspanningen op het beleidsterrein van LNV die door andere controlediensten worden uitgevoerd. De AID onderzoekt meldingen van afwijkingen die zijn gesignaleerd door de andere controlediensten.

Productschap Diervoeder

Het Productschap Diervoeder (PDV) is een publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie (PBO) ten behoeve van de diervoedersector. Bijlage 2 beschrijft de positie en de bevoegdheden van het PDV.

De uitvoering van de controlewerkzaamheden door het PDV is op basis van artikel 93 en 95 van de Wet op de bedrijfsorganisatie (Wbo) geregeld in de "Verordening PDV controle diervoedersector 1998". Inhoudelijk is deze verordening gebaseerd op de Richtlijn 95/53/EG.

Het PDV-bestuur stelt jaarlijks een controleprogramma vast voor het volgende kalenderjaar en maakt jaarlijks ook een verslag van de uitgevoerde werkzaamheden en resultaten. Tijdens het opstellen van beide rapportages wordt het bestuur geadviseerd door de Commissie

Kwaliteitsaangelegenheden Diervoedersector (CKD). In de CKD hebben alle geledingen van de diervoedersector zitting, terwijl de ministeries van LNV en VWS hier een adviserende rol hebben. Het PDV-bestuur legt beide rapportages ter goedkeuring voor aan de ministers van LNV en VWS.

Het Ministerie van LNV moet goedkeuring geven aan het jaarlijkse controleprogramma, aan de rapportage over de resultaten van de controlewerkzaamheden, aan nieuw in te stellen verordeningen die in medebewind zijn gemaakt of strafbepalingen kennen en aan verordeningen die bij de EU genotificeerd moeten worden.

Keuringsdienst Diervoedersector

De Keuringsdienst Diervoedersector (KDD) is de controledienst van het PDV. De KDD is door het PDV-bestuur ingesteld bij verordening. Het hoofd en de inspecteurs van de KDD zijn beëdigde inspecteurs. Ter bevestiging van de objectiviteit en onafhankelijk van de uitvoering van de controlewerkzaamheden is de KDD in 1994 erkend door de Raad voor Accreditatie (RvA). Zij is geaccrediteerd voor de uitvoering van inspecties en controles volgens de EN 45004 standaard. De laboratoria die voor de uitvoering van monsteronderzoek door de KDD worden ingeschakeld zijn door de RvA geaccrediteerd volgens de EN 45001 standaard. Door deze accreditaties is gewaarborgd dat de organisatie en werkwijze van de controle en het monsteronderzoek voldoen aan de internationale standaard voor inspectiediensten respectievelijk laboratoriumonderzoek. Deze accreditatie wordt internationaal erkend.

Inspectie Waren en Veterinaire zaken

De Inspectie Waren en Veterinaire zaken (Inspectie W&V), voorheen de Veterinaire Inspectie (VI), is de controledienst van het ministerie van VWS. De wettelijke grondslag daarvoor ligt in de Gezondheidswet en meer in het bijzonder in het "Besluit Staatstoezicht op de Volksgezondheid". Op basis van de "Verordening PDV controle diervoedersector 1998" is de Inspectie W&V door het PDV aangewezen als toezichthouder op diverse verordeningen die een raakvlak met de volksgezondheid hebben. Het toezicht dat zij uitoefent heeft een additioneel karakter. Dit betekent toezicht op een gebied waarop andere toezichthouders het basistoezicht en systeemtoezicht uitoefenen. Het additionele toezicht geeft invulling aan de verantwoordelijkheid van de Minister van VWS met betrekking tot gezondheidsbedreigende situaties.

3 Uitvoering toezicht en controle

In dit hoofdstuk wordt uiteengezet hoe uitvoering wordt gegeven aan toezicht en controle op het gebied van de diervoeding. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen de controle op aanvoer uit derde landen en controle op productie en handel in Nederland.

3.1 Controle op aanvoer uit derde landen

In de “Regeling in- en uitvoercontroles diervoeders” heeft het Ministerie van LNV de criteria vastgelegd die voor Nederland van toepassing zijn in het kader van de officiële controle op het gebied van diervoeding met betrekking tot aanvoer uit derde landen. Met deze regeling implementeert Nederland het gedeelte van de Richtlijn 95/53/EG dat betrekking heeft op de controle van diervoeders, voedermiddelen en in diervoeders gebruikte stoffen bij de in- en uitvoer alsmede de doorvoer.

In de regeling is vastgelegd dat producten uit derde landen via Nederland slechts op het douanegebied van de Europese Gemeenschap worden gebracht op aangewezen locaties. Nederland heeft voor zover het producten van dierlijke oorsprong betreft vier locaties aangewezen, te weten Rotterdam haven, Vlissingen haven, Amsterdam luchthaven of Maastricht luchthaven. Voor de overige producten zijn drie locaties van binnenkomst aangewezen, te weten Amsterdam haven, Rotterdam haven en Amsterdam luchthaven. Tevens zijn vijf laboratoria aangewezen die de gewenste analyses uit mogen voeren: Rikilt, Centraal Laboratorium van de RVV, Laboratorium van de Belastingdienst, LabCo BV en TNO-Voeding.

Bij het binnenbrengen van voedermiddelen en diervoeders uit derde landen worden de controles als bedoeld in artikel 5 van de Richtlijn 95/53/EG uitgevoerd. Dit gebeurt, voordat de producten in het vrije douaneverkeer van de EU worden toegelaten dan wel worden doorgevoerd.

Indien de producten in het vrije douaneverkeer van Nederland worden gebracht, voert de RVV steekproefsgewijs een fysieke controle uit.

Bij binnenkomst maakt de RVV van iedere partij Grens Passage Certificaten op als bedoeld in Beschikking 93/13/EG en documenten ex artikel 9 van de Richtlijn 95/53/EG. Op de betreffende documenten vermeldt ze de aard en de uitkomsten van de uitgevoerde controles. Deze documenten vergezellen de partijen tot de eerste bestemming in het vrije verkeer.

De RVV controleert of producten, afkomstig uit lidstaten of uit derde landen die in Nederland in het verkeer worden gebracht, voldoen aan Richtlijn 95/53/EG, zoals vastgelegd in de “Verordening PDV diervoeders 1998” van het PDV.

3.2 Controle op handel en productie in Nederland

De Keuringsdienst Diervoedersector (KDD) voert de controle op naleving van de “Verordening PDV diervoeders 1998” uit. Middels het “Besluit PDV aanwijzing toezichthouder 1999”, no. JBA.40 en JBA.754 zijn respectievelijk de Inspectie W&V en de RVV aangewezen als toezichthouder.

De KDD controleert op de naleving van de verplichte diervoederwetgeving op basis van Richtlijn 95/53/EG. De basiscontrole bestaat uit een administratieve controle, (inclusief documentcontrole), een overeenstemmingscontrole, (inclusief visuele inspectie van bedrijfsinrichting en apparatuur) en ten slotte een fysieke controle. De KDD controleert de bedrijven hiervoor één tot drie keer per jaar.

Naast de wettelijke basiscontrole functioneert het GMP-kwaliteitssysteem, gebaseerd op ISO-9001, waarin bovenwettelijke regelgeving is opgenomen. De GMP-code vormt het kwaliteitssysteem waarmee de diervoedersector basiskwaliteit aantoonbaar maakt. In het kader van dit systeem voeren bedrijven zelf document- en fysieke controles uit. De KDD bezoekt alle deelnemende bedrijven eenmaal per jaar ten behoeve van de erkenning en registratie en het GMP-kwaliteitssysteem. Naast de administratieve organisatie krijgen de implementatie van de voorschriften en de systematische borging ervan in het bedrijf de aandacht. Tijdens dit bezoek wordt ook de wettelijke basiscontrole uitgevoerd.

De resultaten van de zelfcontrole in het kader van het GMP-kwaliteitssysteem maken onderdeel uit van de controles door de KDD, maar worden niet meegenomen in deze rapportage.

3.3 Handhaving en sanctivering

Zodra een inspectiedienst met toezichhoudende bevoegdheid een afwijking constateert, meldt zij dat aan de AID. Op basis van deze melding stelt de AID een nader onderzoek in. Afhankelijk van de resultaten van het onderzoek kan de AID een proces-verbaal opmaken en bij het Openbaar Ministerie (OM) aanbrengen als een economisch delict in de zin van de “Wet op economische delicten” (Wed). Het OM handelt de zaak strafrechtelijk af.

Op basis van een melding van de KDD aan het PDV over niet-naleving van voorwaarden, past het PDV administratiefrechtelijke handhaving toe. Het gaat hierbij om de controle op het voldoen aan de voorwaarden die verbonden zijn aan vergunning, erkenning en registratie. Het PDV kan bij geconstateerde tekortkomingen de vergunning, erkenning of registratie intrekken.

Indien het vermoeden bestaat dat een partij voedermiddelen of diervoeders niet voldoet aan de maximumgehalten aan ongewenste stoffen en producten zoals vastgesteld in de “Verordening PDV diervoeders 1998”, wordt de betreffende partij geblokkeerd. In afwachting van de resultaten van nader onderzoek blijft de partij beschikbaar.

4 Resultaten toezicht en controle

Dit hoofdstuk beschrijft de resultaten van de controles die in 1999 zijn uitgevoerd. De resultaten zijn zoveel mogelijk beschreven per gecontroleerde richtlijn. Daarnaast is, indien van toepassing, een onderverdeling gemaakt naar de controle op aanvoer uit derde landen en naar controle op handel en productie in Nederland. Ten aanzien van productie en handel wordt verstaan de productie, bereiding, in het verkeer brengen en de uiteindelijke vervoeding van voedermiddelen en diervoeders.

4.1 Algemeen

Derde landen

In tabel 4.1 wordt een overzicht gegeven van de hoeveelheid droge, plantaardige voedermiddelen die in bulk in Nederland in 1999 werden aangevoerd vanuit derde landen. Tabel 4.2 vermeldt per productgroep, zoals aangegeven in documenten ex artikel 9 van Richtlijn 95/53/EG, de aard en het aantal controles die in 1999 zijn verricht.

Tabel 4.1 Hoeveelheid droge voedermiddelen (x 1.000 ton) en aantal schepen waarmee deze voedermiddelen zijn aangevoerd in de zeehavens van Rotterdam en Amsterdam

Zeehaven / Voedermiddel	Aanvoer	Aantal schepen
Rotterdam		
Maïsgluten(voer), sojahuellen en sojameel	2.000	50
Tapioca(hard)pellets	1.500	26
Schroten en schilfers van bonen, zaden, kokos en noten	500	11
Voererwten, -bonen, -lupinen en diversen	200	6
Amsterdam		
Maïsgluten(voer), sojahuellen en sojameel	1.400	30
Tapioca(hard)pellets	400	10
Schroten en schilfers van bonen, zaden, kokos en noten	3.400	75
Voererwten, -bonen, -lupinen en diversen	100	8
Citruspulp pellets (herkomst USA, Israël en Brazilië)	600	17
Totaal	10.100	233

Bron: RVV (bewerking van EBS, IGMA, SGS en Douane)

Tabel 4.2 Aantal uitgevoerde controles verdeeld in productgroepen volgens documenten ex artikel 9 van de Richtlijn 95/53/EG en Grens Passage Certificaten

Nr.	Productgroep	Document	Overeenstemming	Fysiek
1	Toevoegingen en voormengsels	36	1	0
2a	Voedermiddelen van plantaardige oorsprong	2.762	56	133
2b	Voedermiddelen van dierlijke oorsprong	596	559	558
3a	Mengvoeders met dierlijk eiwit	1.459	1.416	1.416
3b	Mengvoeders zonder dierlijk eiwit	5	0	0
4	In richtlijn 82/471/EEG bedoelde producten	8	0	0
5	Diervoeders met bijzonder voedingsdoel	443	435	435
Totaal		5.309	2.467	2.542

Bron: RVV

Productie en handel in Nederland

Om inzicht te geven in de controles die verricht zijn, wordt in volgende tabellen een verdeling gemaakt naar het gecontroleerde bedrijfstype (tabel 4.3) en naar de gecontroleerde richtlijn (tabel 4.4 en 4.5). Tabel 4.3 geeft inzicht in het aantal bedrijven per bedrijfstype en het aantal bezoeken dat aan de verschillende bedrijfstypen is gebracht om controles te verrichten. Het aantal bezoeken dat aan vetverwerkende bedrijven is gebracht, is opgenomen in de categorie 'handel in diervoedergrondstoffen'.

Tabel 4.3 Aantal bedrijven en aantal bezoeken ten behoeve van een controle bij productie- en handelsbedrijven

Bedrijfstype	Aantal bedrijven	Aantal bezoeken
Productie van en handel in mengvoeder		
-mengvoederproductie	237	644
-wederverkoop	618	220
Productie van en handel in voormengsels		
-voormengselproductie	22	32
-handel en productie toevoegingsmiddelen	68	15
Productie van en handel in enkelvoudige diervoeders en/of vochtrijke mengvoeders		
-fourage en vochtrijke diervoeders	249	202
-bierbrouwerijen	13	0
Handel in diervoedergrondstoffen		
-handel in grondstoffen	139	77
-productie van grondstoffen	51	45
-grasdrogerijen	12	8
Op- en overslag van diervoedergrondstoffen	37	26
Zelfmengende veehouderijbedrijven	79	30
Petfoodindustrie	80	52
Totaal	1605	1351

Bron: KDD

Opmerking: Bij het aantal bedrijven per bedrijfstype is uitgegaan van één bedrijfstype per vestiging waarbij het type is toegewezen op basis van de hoofdactiviteit (bedrijven kunnen meerdere activiteiten uitvoeren).

Tabel 4.4 Aantal controles en het resultaat van de controles verdeeld over de te controleren richtlijnen

Richtlijn	Controles	Afwijkingen
70/524/EEG, mengvoeders met toevoegingsmiddelen	680	37
70/524/EEG, toevoegmiddelen en voormengsels	344	21
79/373/EEG, handel in mengvoeders	738	85
82/471/EEG, bijzondere producten in diervoeders	471	7
95/69/EG, voorwaarden voor erkenning en registratie	1044	26
96/25/EG, verkeer van voedermiddelen	975	82
1999/29/EG, ongewenste stoffen en producten	973	25
Totaal	5225	283

Bron: KDD

Tabel 4.5 biedt een overzicht van het aantal uitgevoerde controles op enkele nationale regelingen en verordeningen.

Tabel 4.5 Aantal controles op nationale regelingen

Verordening / Regeling	Controles
Verordening VVR handel in dierlijke eiwitten 1997	424
Verordening VVR hygiënische productie en handel huisdiervoeders 1997	60
Regeling verbod voedsel- en slachtafvallen (varkens) en Regeling verbod voedsel- en slachtafvallen (pluimvee)	132
Totaal	616

Bron: KDD

4.2 Erkenning en registratie (95/69/EG)

In tabel 4.6 wordt een overzicht gegeven van het aantal erkende bedrijven dat een bepaald product bereidt en het aantal erkende bedrijven dat een bepaald product in het verkeer brengt. In tabel 4.7 wordt een zelfde overzicht gegeven voor geregistreerde bedrijven.

Tabel 4.6 Overzicht van het aantal bedrijven die producten bereiden of in het verkeer brengen waarvoor een erkenning nodig is

Producten (zie ook bijlage 1)	Bereiden	In het verkeer brengen
1. Toevoegingsmiddelen	14	37
2. Bijzondere N-houdende producten	14	37
3. Voormengsels met toevoegingsmiddelen	28	29
4. Mengvoeders met voormengsels	191	Nvt ¹⁾
5. Mengvoeders met voedermiddelen, met gehalten aan ongewenste stoffen of producten die maximumgehalten overschrijden	217	Nvt
Totaal	464	103

1) nvt = niet van toepassing

Tabel 4.7 Overzicht van het aantal bedrijven die producten bereiden of in het verkeer brengen waarvoor een registratie nodig is

Producten (zie ook bijlage 1)	Bereiden	In het verkeer brengen
1. Toevoegingsmiddelen	18	38
2. Voormengsels met toevoegingsmiddelen	33	31
3. Mengvoeders met voormengsels	134	Nvt
4. Mengvoeders met toevoegingsmiddelen	134	Nvt
5. Mengvoeders voor gezelschapsdieren met voedermiddelen, behorende tot de groepen vitamine A en D, koper en selenium	25	Nvt
Totaal	344	69

Bron: KDD

In bijlage 1 is een overzicht opgenomen waarbij per product is aangegeven of voor bereiding en/of in het verkeer brengen de bereider en/of tussenpersoon erkend en/of geregistreerd moet worden.

De nummering 1 t/m 10 die in de tabellen 2.2 en 2.3 wordt gebruikt, komt overeen met de nummering in bijlage 1.

4.3 Ongewenste stoffen en producten (1999/29/EG)

De resultaten van de verrichte controles in het kader van “Richtlijn 1999/29/EG inzake ongewenste stoffen en producten in diervoeding” (voorheen richtlijn 74/63/EEG) worden in dit hoofdstuk opgedeeld in:

- a) schadelijke elementen (arsenen, cadmium, fluor, kwik en lood);
- b) aflatoxine B1 en andere mycotoxinen;
- c) residuen van bestrijdingsmiddelen (aldrin, dieldrin, chloordaan, DDT, endosulfan, etc.);
- d) PCB's en dioxine;

4.3.1 Schadelijke elementen

Derde landen

Ten behoeve van de controle op aanvoer van diervoedermiddelen uit derde landen zijn in 1999 132 monsters genomen. Daarvan zijn er 50 gecontroleerd op aanwezigheid van de schadelijke metalen arsenen, cadmium, lood en kwik. Er is geen enkele afwijking geconstateerd.

Productie en handel in Nederland

Voor de controle op de handel en productie in Nederland zijn 68 monsters genomen die geanalyseerd zijn op het gehalte arsenen, cadmium, fluor, kwik en/of lood. Eén partij palmpitschilfers, bemonsterd bij een erkende mengvoederproducent, bevatte 3,7 ppm arsenen en overschreed daarmee de maximumnorm van 2,0 ppm. Palmpitschilfers bleken over het algemeen iets meer schadelijke metalen te bevatten dan de overige plantaardige voedermiddelen. Tabel 4.8 geeft per schadelijk metaal het aantal monsters en het aantal afwijkingen ten opzichte van de geldende norm weer. Tevens is één monster geanalyseerd op de aanwezigheid van fluor. De uitslag bleek negatief.

Tabel 4.8 Aantal uitgevoerde analyses (n) op aanwezigheid van schadelijke metalen en het aantal afwijkingen (afw)

Voedermiddel	Arsenen		Cadmium		Kwik		Lood	
	n	afw	n	afw	n	afw	n	afw
Voedermiddelen	25	1	26	1	25	0	26	0
Vetten en oliën	38	1	25	0	38	0	38	0
Aanvullend diervoeder / voormengsel	3	0	3	0	1	0	2	0
Totaal	66	2	54	1	64	0	66	0

Bron: KDD en RVV

4.3.2 Aflatoxine en andere mycotoxinen

Voor de meeste voedermiddelen geldt een maximumnorm van 0,05 mg aflatoxine B1/kg. Voor de voedermiddelen grondnoot, kopra, palmnoot, palmpit, katoenzaad, babassu, maïs en daarvan afgeleide producten is een uitzondering gemaakt. Hiervoor geldt een strengere maximumnorm van 0,02 mg/kg (ppm). Ligt de gevonden waarde van deze voedermiddelen tussen 0,02 en 0,2 mg/kg dan moet het betreffende voedermiddel verwerkt worden door een erkende mengvoederfabrikant. Ligt de waarde zelfs boven de 0,2 mg/kg, dan is verwerking in diervoeder niet toegestaan.

Derde landen

In de zeehavens van Rotterdam en Amsterdam zijn 60 monsters genomen van voedermiddelen die geanalyseerd zijn op aflatoxine B1. Hierbij is één afwijking gevonden.

Hoewel officiële normen daarvoor ontbreken, zijn 50 monsters indicatief ook geanalyseerd op ochratoxine en deoxynivalenol (DON). De gevonden gehalten lagen tussen <0,5 en 5,8 ppb respectievelijk <0,2 en 2,4 ppm. Derivaten van maïs bleken doorgaans meer DON te bevatten dan de overige plantaardige voedermiddelen.

Productie en handel in Nederland

Afhankelijk van de bestemming waarin de voedermiddelen worden verwerkt en van de diersoort waar de voedermiddelen voor zijn bestemd, verschillen de normen voor aflatoxine. De strengste norm geldt voor volledig diervoeder (of mengvoeder) voor melkvee, namelijk 5 µg/kg.

In totaal zijn 53 monsters van voedermiddelen genomen ten behoeve van controle op het aflatoxinegehalte. Er is één afwijking gevonden. De afwijkende partij kopra bleek 0,027 mg aflatoxine per kg te bevatten.

Daarnaast zijn 111 monsters van (volledig) diervoeder genomen, waarvan 109 van diervoeder voor melkvee. Er zijn geen afwijkingen geconstateerd.

Hoewel er geen officiële normen gelden, zijn 50 monsters tevens geanalyseerd op het gehalte aan ochratoxine en deoxynivalenol (DON). De gevonden gehalten lagen tussen <0,5 en 2,6 ppb respectievelijk <0,2 en 1,7 ppm.

4.3.3 Residuen van bestrijdingsmiddelen

Voedermiddelen en volledige diervoeders worden regelmatig gecontroleerd op de aanwezigheid van aldrin, dieldrin, chloorcamfeen, chloordaan, DDT, endosulfan, endrin, heptachloor, HCB, alfa -, bèta- en gamma-HCH.

Derde landen

In 1999 zijn 25 monsters van voedermiddelen genomen voor controle op de aanwezigheid van residuen van bestrijdingsmiddelen. Uit de resultaten van de analyses zijn geen afwijkingen naar voren gekomen.

Productie en handel in Nederland

Totaal zijn 138 partijen voedermiddelen en diervoeders onderzocht op de aanwezigheid van residuen van bestrijdingsmiddelen. Bij één monster werd een afwijking gevonden.

In tegenstelling tot de andere residuen kon met enige regelmaat de aanwezigheid van endosulfan in het voedermiddel sojaolie worden aangetoond.

4.3.4 PCB's en dioxine

Dioxine is een verzamelnaam van honderden chemische stoffen. De meest toxische stof is TCDD. De toxiciteit van andere dioxines, maar ook van PCB's, worden gerelateerd aan TCDD.

Derde landen

Dioxine

In 1999 is in totaal 420.980 ton Braziliaanse citruspulppellets met 13 schepen Nederland binnengebracht. Alle binnengebrachte scheepsladingen zijn bemonsterd. Geen van de 27 onderzochte monsters overschreed de norm van 500 pg dioxine per kg.

De controle op de documenten leverde twee afwijkingen op. Bij de betreffende partijen citruspulp ontbrak een certificaat met dioxineverklaring uit Brazilië. Het lossen van de partijen is geblokkeerd totdat de betreffende originele certificaten aangeleverd waren.

Steekproefsgewijs werden ook nog monsters genomen van citruspulppellets van andere oorsprong. Hier werd eveneens geen overschrijding van de dioxinenorm geconstateerd.

PCB's

Er zijn 25 monsters van plantaardige voedermiddelen geanalyseerd op de aanwezigheid van PCB's. Geen enkele afwijking is gevonden.

Productie en handel in Nederland

Dioxine

De aanwezigheid van een te hoog gehalte dioxine in een aantal partijen diervoeders uit België was aanleiding om de controle en monitoring te intensiveren. Mogelijk met dioxine besmette partijen zijn geblokkeerd. Vrijgave vond plaats op basis van een deblokkeringprotocol van het

ministerie van LNV. In totaal zijn 323 monsters genomen voor onderzoek op dioxine. In 3 daarvan is een afwijking gevonden. In tabel 4.9 zijn de resultaten van de controles op dioxine en PCB's in vetten en diervoeders weergegeven.

In de beginperiode waarin de invoer van Belgische voedermiddelen werd verboden, zijn intensieve grenscontroles uitgevoerd. Dit heeft geleid tot 543 controles. Bij 11 controles bleek het invoercertificaat niet in orde te zijn, waarna de partij is teruggezonden naar België.

In het kader van het "Besluit PDV verbod verwerken kaoliniet 1999" zijn partijen kaoliniet uit voorzorg geblokkeerd in afwachting van analyseresultaten (tabel 4.9). Op basis van de analyseresultaten en rekening houdend met het verwerkingspercentage in diervoeder konden de partijen later weer vrijgegeven worden.

In oktober 1999 is vastgesteld dat een partij palmvetzuur uit Indonesië licht besmet was met minerale olie. De nog niet verwerkte partijen zijn ook geblokkeerd en zijn niet in diervoeder verwerkt. In één monster palmvetzuur werd een afwijkende waarde van 8,2 pg dioxine per gram vet gevonden (tabel 4.9).

PCB's

Totaal zijn 165 monsters vetten en oliën en 25 monsters overige voedermiddelen geanalyseerd op aanwezigheid van PCB's. In geen van de monsters konden PCB's worden aangetoond (zie tabel 4.9).

Tabel 4.9 Aantal monsters van voedermiddelen en diervoeders die zijn gecontroleerd op aanwezigheid van dioxine en PCB's en het aantal afwijkingen

Voedermiddel / diervoeder	Dioxine monsters afwijkingen		PCB's afwijkingen monsters	
Vetten en oliën	286	3	165	0
Kaoliniet	13	2	-	-
Overige voedermiddelen	25	0	25	0
Volledige diervoeders	12	0	-	-
Totaal	336	5	190	0

Bron: KDD en RVV

4.4 Verkeer van voedermiddelen (96/25/EG)

Veel producten kunnen zowel voor voederdoeleinden als voor andere doeleinden gebruikt worden. Daarvoor is het van belang dat op het moment waarop producten voor voederdoeleinden in het verkeer worden gebracht duidelijk zijn geëtiketteerd.

Derde landen

Bij de overeenstemmings- en fysieke controle lag de nadruk op veterinaire bepalingen. Er zijn 615 overeenstemmingscontroles uitgevoerd op voedermiddelen. Bij twee partijen voedermiddelen van dierlijke oorsprong was geen overeenstemming tussen de certificaten en de containernummers. Beide partijen werden gedestruerd. Daarnaast werden 691 fysieke controles verricht. Daarbij zijn geen afwijkingen gevonden.

Productie en handel in Nederland

Er zijn 975 controles uitgevoerd en daarbij 82 tekortkomingen geconstateerd. Daarnaast zijn zeven monsters genomen ter controle op juistheid van de declaratie. Hier werden twee afwijkingen gevonden. De afwijkingen betrof een monster plantaardig vet en een monster technisch vet.

4.5 Handel in mengvoeders (79/373/EEG)

De controles in het kader van Richtlijn 79/373/EEG richten zich op erkenning en registratie, een gezonde handelskwaliteit, een correcte verpakking en een juiste etikettering. In dit hoofdstuk worden de resultaten van de controle op handelskwaliteit, verpakking en etikettering behandeld. De resultaten van de controle op erkenning en registratie zijn beschreven in paragraaf 4.2.

Derde landen

De controles op mengvoeders zijn verdeeld in controles op mengvoeders met en zonder dierlijke eiwitten. De mengvoeders, waarin dierlijke eiwitten zijn verwerkt, waren voornamelijk bestemd voor honden en katten. Tabel 4.10 geeft een overzicht van de aard en resultaten van de uitgevoerde controles.

Tabel 4.10 Aantal document-, overeenstemmings- en fysieke controles en het resultaat van die controles op de invoer van mengvoeders

Mengvoeders	Document		Overeenstemming		Fysiek	
	controle	afwijking	controle	afwijking	controle	afwijking
Met dierlijke eiwitten	1.459	2	1.416	0	1.416	0
Zonder dierlijke eiwitten	5	0	-	-	-	-
Totaal	1.464	2	1.416	0	1.416	0

Bron: RVV

Twee veterinaire certificaten bleken onjuist te zijn. De RVV heeft invoer in de Europese Gemeenschap van de producten waarop deze certificaten betrekking hadden, geweigerd. Eén partij is gedestruerd, terwijl de andere partij naar het land van herkomst is teruggegaan.

Productie en handel in Nederland

In 1999 zijn 738 controles uitgevoerd in het kader van handel in mengvoeders. Daarbij zijn 85 afwijkingen gevonden. Na melding heeft de AID 44 afwijkingen verder onderzocht.

4.6 Toevoegingsmiddelen in diervoeder (70/524/EEG)

De Richtlijn 70/524/EEG regelt de toelating, registratie, het in het verkeer brengen en het verwerken van toevoegingsmiddelen in diervoeders. Tevens zijn met betrekking tot gebruik, wachttermijnen en aanduidingen van deze toevoegingsmiddelen voorwaarden opgesteld.

Derde landen

Er zijn 36 documentencontroles uitgevoerd op partijen toevoegingen en voormengsels afkomstig uit derde landen. Van één partij flavophospholipol was geen in de EU gevestigde vertegenwoordiger geregistreerd. Registratie heeft alsnog plaatsgevonden.

Productie en handel in Nederland

In het kader van richtlijn 70/524/EEG zijn 697 administratieve controles en 584 fysieke controles uitgevoerd (zie tabel 4.11). In dit kader zijn ook controles naar het gebruik van niet toegelaten antimicrobiële groeibevorderaars uitgevoerd. Er zijn 11 meldingen door de AID in onderzoek genomen.

Tabel 4.11 Aantal administratieve controles en afwijkingen ten behoeve van etikettering, aantal onderzochte monsters en afwijkingen ten behoeve van declaratie

Bedrijfstype	Etikettering		Declaratie	
	controles	afwijkingen	monsters	afwijkingen
Voormengselbedrijf	26	1	29	2
Mengvoerbedrijf	440	23	535	40
Veehouderijbedrijf	14	3	20	2
Overige	217	0	-	-
Totaal	697	27	584	44

Bron: KDD

4.7 Bepaalde gebruikte producten (82/471/EEG)

De controle in het kader van Richtlijn 82/471/EEG richt zich voornamelijk op registratie en erkenning, etikettering en gebruiksaanwijzing.

Derde landen

Er zijn 8 documentcontroles uitgevoerd bij producten bedoeld in richtlijn 82/471 EEG. Het betrof synthetische aminozuren. Daarbij zijn geen afwijkingen geconstateerd.

Productie en handel in Nederland

Ten behoeve van richtlijn 82/471/EEG zijn 471 controles uitgevoerd. Daarbij zijn 7 tekortkomingen geconstateerd die allen betrekking hadden op het gebruik van ureum. Het ging hierbij vooral om onjuiste etikettering.

4.8 Dierlijke eiwitten in voeders voor herkauwers

In 1999 zijn 1.259 controles uitgevoerd op mengvoederbedrijven en veehouderijbedrijven, waarbij in totaal 1.407 monsters herkauwervoeders genomen zijn voor controle op aanwezigheid van dierlijke eiwitten. Tijdens de controles bij diervoederfabrikanten is niet geconstateerd dat melen van zoogdieren en pluimvee werden aangewend voor de bereiding van voeders voor herkauwers. Wel werden in 207 monsters sporen (<0,1%) van botfragmenten aangetroffen, waarvoor de in Richtlijn 98/88/EG beschreven microscopische onderzoeksmethode werd gebruikt. Gezien de geringe hoeveelheden die in de monsters werden aangetroffen, is geconcludeerd dat dit moet worden toegeschreven aan kruiscontaminatie. Bovendien is vast komen te staan dat het voedermiddel gehydrolyseerd verenmeel, aangewend als alternatieve eiwitbron in voeders voor herkauwers, niet vrij bleek van botfragmenten.

Aanvullende wetgeving van het PDV heeft er inmiddels toe geleid dat voeders voor herkauwers door nagenoeg alle diervoederproducenten op aparte productielijnen worden gefabriceerd waardoor kruiscontaminatie met risicovolle dierlijke eiwitten wordt uitgesloten. Ook zijn aanvullende maatregelen genomen om kruiscontaminatie in de transportketen te voorkomen. Afhankelijk van de analysebevindingen zijn 80 meldingen gedaan bij de AID. Deze meldingen zijn door de AID onderzocht, wat uiteindelijk heeft geleid tot 32 waarschuwingen en 3 processen-verbaal. De processen-verbaal zijn in behandeling genomen door het Openbaar Ministerie.

Bijlage 1 Erkenning en registratie

Overzicht van producten waarvoor de bereider of de tussenpersoon een erkenning en/of een registratie nodig heeft.

Producten waarvoor <u>erkenning</u> nodig is	Bereiden	In het verkeer brengen
1. <u>toevoegingsmiddelen</u> , behorende tot de groepen: A, van groep B alleen de stoffen met een vastgesteld maximumgehalte in diervoeders, D, van groep F de Carotenoïden en Xanthofyllen, H, I, J, N en O	E	E
2. <u>bijzondere stikstofhoudende producten</u> als bedoeld in bijlage III (met uitzondering van gisten)	E	E
3. <u>voormengsels</u> met toevoegingsmiddelen, behorende tot de groepen: A, D, van groep H de vitaminen A en D, van groep I Koper en Selenium en groep J	E	E
4.* <u>mengvoeders met voormengsels</u> van de volgende toevoegingsmiddelen: A, D en J	E	
5.* <u>mengvoeders met voedermiddelen, met gehalten aan ongewenste stoffen of producten, die de maximumgehalten als bedoeld in bijlage IX overschrijden</u>	E	
Producten waarvoor <u>registratie</u> nodig is		
6. andere <u>toevoegingsmiddelen</u> dan onder 1., met een vastgesteld maximumgehalte in diervoeders	R	R
7. <u>voormengsels</u> met toevoegingsmiddelen, behorende tot de groepen: van groep B alleen de stoffen met een vastgesteld maximumgehalte in diervoeders, van groep F de Carotenoïden en Xanthofyllen, H (met uitzondering van de vitaminen A en D), I (met uitzondering van Koper en Selenium), N en O	R	R
8.* <u>mengvoeders met voormengsels</u> van de volgende toevoegingsmiddelen: van groep B alleen de stoffen met een vastgesteld maximumgehalte in diervoeders, van groep F de Carotenoïden en Xanthofyllen, H, I, N, O	R	
9.* <u>mengvoeders met toevoegingsmiddelen</u> , behorende tot de groepen: van groep B alleen de stoffen met een vastgesteld maximumgehalte in diervoeders, van groep F de Carotenoïden en Xanthofyllen, H (met uitzondering van de vitaminen A en D), I (met uitzondering van Koper en Selenium), N en O	R	
10. <u>mengvoeders voor gezelschapsdieren met toevoegingsmiddelen, behorende tot de groepen: vitamine A en D, Koper en Selenium</u>	R	

Uit: Verordening PDV diervoeders 1998, hoofdstuk 2 Erkenningen en registraties (bewerking EC-LNV).

* = geldt ook voor mengvoeders bestemd voor de eigen veehouderij en voor mengvoeders bestemd voor gezelschapsdieren

E = erkenning

R = registratie

Bijlage 2 Positie en bevoegdheden Productschap Diervoeder

Product- en bedrijfschappen zijn organisaties van ondernemers en werknemers in een bepaalde bedrijfstak. In een schap kunnen ondernemers en werknemers afspraken maken en zaken regelen die zij in het belang vinden van de eigen bedrijfstak. Hiertoe hebben zij wetgevende bevoegdheden gekregen. Product- en bedrijfschappen vormen tezamen de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie (PBO). Het Productschap Diervoeder (PDV) is één van de schappen die de PBO vormt.

De Wet op de bedrijfsorganisatie (Wbo) draagt de Sociaal Economische Raad (SER) op toezicht te houden op het functioneren van product- en bedrijfschappen. Daarnaast houdt de SER toezicht op de financiën van het schap en op de regelgeving die het schap uitvaardigt.

In de SER zijn drie partijen vertegenwoordigd, die een weerspiegeling vormen van sociaal-economisch Nederland. In de raad zitten 11 ondernemersleden, 11 werknemersleden en 11 kroonleden (door de regering benoemde, onafhankelijke deskundigen). De SER is een belangrijk adviesorgaan op sociaal-economisch gebied voor de regering. Eén van haar taken is de minister te adviseren over het instellen en opheffen van schappen en toe te zien op de samenstelling van het bestuur.

Om een EG-richtlijn in de nationale wetgeving van Nederland te kunnen implementeren, vormt de betreffende richtlijn de basis voor de op te stellen productschapverordening. Het PDV stelt een concept-verordening op. Dit concept wordt besproken met het bedrijfsleven en de overheid. Daarna wordt een ontwerp-verordening “voorgehangen” door publicatie in het Mededelingenblad van de SER. Een ieder wordt daarmee in staat gesteld om te reageren op het ontwerp. Vervolgens wordt het al dan niet gewijzigde ontwerp ter vaststelling voorgelegd aan het bestuur van het PDV. Zodra het PDV-bestuur de verordening vaststelt, moet de verordening worden goedgekeurd door de Minister van LNV en, afhankelijk van de inhoud, door de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) en de Minister van Economische Zaken (EZ). Na goedkeuring publiceert de SER de verordening in haar Verordeningenblad en is daarmee nationale wetgeving geworden.

Bijlage 3 Verklarende lijst van afkortingen

AID	Algemene Inspectiedienst
BSE	Bovine Spongiforme Encefalopathie
CKD	Commissie Kwaliteitsaangelegenheden Diervoedersector
DL	Directie Landbouw
DON	Deoxynivalenol
EBS	European Bulk Services
EC	Europese Commissie
EC-LNV	Expertisecentrum LNV
EG	Europese Gemeenschap
EU	Europese Unie
EZ	Ministerie van Economische Zaken
GMP	Good Manufacturing Practice
IGMA	Internationaal Graanoverslag Maatschappij Amsterdam
Inspectie W&V	Inspectie Waren en Veterinaire Zaken
KDD	Keuringsdienst Diervoedersector
LNV	Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
OM	Openbaar Ministerie
PBO	Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie
PDV	Productschap Diervoeder
PCB	Polychloorbifenyyl
Rikilt	Rijks Kwaliteitsinstituut voor land- en tuinbouwproducten
RVV	Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees
SER	Sociaal Economische Raad
SGS	Société Générale de Surveillance
TCDD	2,3,7,8 tetrachloordibenzodioxine
TNO	Toegepast Natuurwetenschappelijk Onderzoek
VVR	Productschap Veevoeder (gewijzigd in PDV)
VWS	Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
Wbo	Wet op de bedrijfsorganisatie
Wed	Wet op de economische delicten